

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Zdrowia Publicznego

ZPP.055.24.2025.DLD

Warszawa, 16 stycznia 2026

Pan

Szanowny Panie,

odpowiadając na petycję z dnia 19 października 2025 r. o podjęcie działań mających na celu ochronę życia, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego poprzez uchwalenie ustawy o przymusowej pomocy osobom bezdomnym i nietrzeźwym, które przebywając w przestrzeni publicznej, zagrażają sobie lub innym, Departament Zdrowia Publicznego uprzejmie prosi o przyjęcie poniższych informacji.

Na wstępie wskazać należy, że kwestia bezdomności jako powodu, z którego osobom i rodzinom udziela się pomocy społecznej oraz definicja osoby bezdomnej, udzielania schronienia w noclegowni, schronisku dla osób bezdomnych albo schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, znajdują uregulowanie w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2024 r. o pomocy społecznej. Przepisy te znajdują się we właściwości Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Odnosząc się do kwestii osób nietrzeźwych, zgodnie z art. 40 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanej dalej „ustawą”, osoby w stanie nietrzeźwości, które swoim zachowaniem dają powód do zgorzenia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdują się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień lub placówki, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu. W razie braku izby wytrzeźwień lub placówki osoby te mogą być doprowadzone do jednostki Policji.

Osobie doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki, jednostki Policji, podmiotu leczniczego, przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce doprowadzenia. W zażaleniu osoba doprowadzona może domagać się zbadania zasadności i legalności doprowadzenia, jak również decyzji o przyjęciu albo zatrzymaniu oraz prawidłowości ich wykonania.

Osoba doprowadzona do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji pozostaje tam aż do wytrzeźwienia, nie dłużej niż 24 godziny. Osoby do lat 18 umieszcza się w odrębnych pomieszczeniach, oddzielnie od osób dorosłych.

Zgodnie z art. 40¹ ust. 1 ustawy podstawą przyjęcia osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień, placówki lub jednostki Policji jest wynik badania na zawartość alkoholu w organizmie tej osoby wskazujący na stan nietrzeźwości.

Stosownie do art. 39 ust. 2 ustawy do zadań izby wytrzeźwień należy:

- 1) sprawowanie opieki nad osobami w stanie nietrzeźwości;
- 2) wykonywanie wobec osób w stanie nietrzeźwości zabiegów higieniczno-sanitarnych;
- 3) udzielanie osobom w stanie nietrzeźwości pierwszej pomocy;
- 4) prowadzenie detoksykacji, jeżeli izba wytrzeźwień posiada odpowiednie pomieszczenie, urządzenia, wyposażenie i wykwalifikowany personel, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 42³ ust. 5 ustawy;
- 5) informowanie osób przyjętych do izby wytrzeźwień o szkodliwości spożywania alkoholu oraz motywowanie ich do podjęcia leczenia odwykowego;
- 6) współpraca z właściwymi gminnymi komisjami rozwiązywania problemów alkoholowych, podmiotami określonymi w art. 21 ust. 1 ustawy oraz innymi instytucjami i organizacjami, których działalność ma na celu przeciwdziałanie problemom alkoholowym i ich skutkom.

Przedstawiając powyższe Departament uprzejmie informuje, że obecnie w Ministerstwie Zdrowia nie jest planowane podjęcie prac nad propozycjami będącymi przedmiotem petycji.

Z wyrazami szacunku

Anna Baumann-Popczyk

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/